

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T., spol. s r. o.**, B.B., IČO: X., zast. JUDr. J. B., advokátkou AK, B.B. proti žalovanému: **Ing. D. M., S.** / predtým D. /, IČO: X., podnikajúci pod obchodným menom Ing. D. M. S., s.h.r., zast. JUDr. J. V., advokátom AK, U., **o zaplatenie 6 478,52 eur s prísl.**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. októbra 2010 č. k. 43Cob/197/2010-207, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozsudkom zo dňa 14. apríla 2010 č. k. 6 Cb 37/2009-164 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 478,52 eur s príslušenstvom / úrokmi z omeškania ročne / a nahradiť trovy konania 1 492,74 eur.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie za dodávku sadivových zemiakov / Impala a Red Baron /. Žalovaný prevzatie tovaru potvrdil na medzinárodných nákladných listoch CMR dňa 29. júna 2006 a dňa 13. apríla 2006.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žalobcovi nedlhuje žiadne peniaze, nakoľko sadivo zemiakov Impala nebolo dodané. Dodaný tovar totiž nespĺňal kritériá certifikovanosti rastlín podľa zákona č. 193/2005 Z. z. Potvrdil, že mu bol dodaný tovar v množstve uvedenom v sprievodných dokladoch k faktúre č. 600267 z 18. apríla 2006, ale nebol pripojený dôkaz o tom, že sadivo bolo certifikovaným sadivovým materiálom,

čím bol uvedený do omylu. Zemiakové sadivo Impala C2 nebolo vhodné na vysádzanie, nakoľko mohlo byť infikované baktériami alebo vírusmi. Podaním zo dňa 23. marca 2010 žalovaný vzniesol ďalšiu obranu, v ktorej uviedol, že zástupkyňa ÚKSUP vo Zvolene zistila, že odumierane zemiakových rastlín spôsobila bakteriálna choroba „Mokrú hniloba“. Ďalej poukázal na nedostatky, ktorými dodávka sadiva trpela a to, neobsahovala číslo pasu, ktoré spĺňajú návesky na balení zemiakov, bez ktorých nie je možné sadivo dovážať. Poukázal na to, že dodaný tovar bol riadne zabalený, kontrolu vykonal námatkovo otvorením určitých balení. Miesto uskladnenia určil sám a v prvej dekáde mesiaca apríl dodané zemiakové sadivo vysadili, osobitne odrodu Red Baron a osobitne odrodu Imapala a pri výsadbe poškodenie nebolo zistené. Až po vyrastení zemiakov odrody Imapala zistil na niektorých zemiakoch žltnutie a odumieranie porastov. Následne vyvolal reklamačné konanie dňa 21. júna 2006 za účasti žalobcu a pracovníčky ÚKSUP. Boli odobraté vzorky na ktorých bol potvrdený výskyt tzv. Mokrej hniloby. Tvrdil, že príčinou bolo nekvalitné sadivo, s čím žalobca nesúhlasil, ktorý chorobu pripisoval nevhodnosti stanovišťa pre pestovanie zemiakov a zlej agrotechnickej príprave pôdy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov svedka Ing. S., listinnými dôkazmi a zistil, že žalovaný si u žalobcu objednal tovar – zemiakové sadivo odrody Impala v množstve 15 ton a Red Baron v množstve 16,6 tony. Žalovanému bolo dodané zemiakové sadivo Imapala C2 v množstve 15 ton a Red Baron v množstve 4 tony. Žalovaný dodaný tovar prevzal, množstvo nenamietal, ani kvalitu dodávky. Tovar bol riadne zabalený a nevykazoval znaky poškodenia. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca dodal tovar, ktorý fakturoval faktúrou č. 600267 v sume 195 172 Sk / 6 478,52 eur /, ktorú žalovaný nespochybňoval. Rozpor nastal v tom, že žalobca odmietol uznať reklamáciu žalovaného týkajúcu sa dodávky sadiva Impala, ktorú uplatnil 19. júna 2006.

Súd prvého stupňa vychádzal z Obchodného zákonníka, ktorý vyžaduje, aby kupujúci riadne a včas oznámil zistené vady kupujúcemu, ktorý je povinný vady bez zbytočného odkladu odstrániť. Túto skutočnosť posúdil v nadväznosti na čl. 39 Viedenského dohovoru v spojení s rozhodcovským nálezom č. 5713 z roku 1989 tak, že povinnosťou žalovaného bolo bez zbytočného odkladu vady tovaru reklamovať po tom ako vady zistil, alebo mal zistiť a týmto momentom bolo prevzatie tovaru od dodávateľa, keďže tovar bol zaslaný prostredníctvom určeného dopravcu. Tento okamih je tou skutočnosťou, ktorá zakladá prechod nebezpečenstva škody na tovare pri vadách zistiteľných prehliadkou tovaru.

Žalovaný túto povinnosť nesplnil, preto znáša v plnom rozsahu dôkazné bremeno na preukázanie, že vady na tovare boli už v čase prechodu nebezpečenstva škody. Žalovaný toto preukazoval predložením odbornej literatúry. V dôkazoch, ktoré produkoval / reklamácia z 19. 06. 2006, list z 11. 07. 2006, podanie z 23. 03. 2010 / uvádzal rôzne dôvody reklamácie dodaného tovaru, najprv dôvodil, že bolo dodané nekvalitné sadivo, neskôr, že tovar nebol označený náveskami a nakoniec, že mu nebolo dodané sadivo, ale zemiaky nevhodné na sadbu. Poukázal na laboratórne skúmanie ÚKSUP na odobratých vzorkách vyklíčeného sadiva, na ktorých bola zistená choroba „Mokrú hniloba“. Z dôkazov vyplynulo, že na vznik uvedenej choroby môžu mať vplyv viaceré príčiny. Zo správy ÚKSUP z 10. 07. 2006 vyplynulo, že pestovateľ / žalovaný / pochybil pri príprave pôdy na pestovanie uvedenej odrody zemiakov, hnojení pôdy a v obmene plodín. Všetky tieto príčiny mohli vyvolať vznik ochorenia. Zhodný záver vyplýva aj z odbornej literatúry autora Michala Šmálika „Zemiaky – baktériové choroby“, v ktorej sa uvádza, že Mokrú hniloba sa rozširuje pri nesprávnom triedení a uskladňovaní sadiva, ako aj pri krájaní sadiva. Súd z uvedeného vyvodil záver, že pokiaľ by bol žalobca dodal žalovanému zemiakové sadivo napadnuté touto baktériovou chorobou, bolo by to zistiteľné najneskôr pri výsadbe zemiakového sadiva. Tento záver korešponduje i s výpoveďou svedka Ing. S..

Tvrdenie žalovaného o nesprávnom označení sadiva a chýbajúce návesky, súd považoval za nepravdivé, pretože na pojednávaní dňa 24. 03. 2010 žalovaný súdu predložil k nahliadnutiu návesky z dodaného sadiva Impala. Certifikovanosť dodávky bola preukázaná aj uznávacím listom z 07. 10. 2005 pre množiteľa sadby VOD Zdislavice. Ani ďalšie námietky žalovaného súd nevyhodnotil ako dôvodné.

Súd návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom ďalších svedkov zamietol, lebo to nepovažoval za hospodárne, nakoľko ÚKSUP pobočka Zvolen, predložil celý dokumentačný materiál reklamačného konania / reklamácia, zápis z reklamačného konania, záznamy z vykonaní kontrol a odobratí vzoriek pre laboratórne skúmanie /. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil, že by bolo nadbytočné predvolať a vypočuť svedkov, ktorí sú v pracovno-právnom pomere k ÚKSUP pobočka Zvolen a dokumentovali predložený materiál. Navrhovaný dôkaz výsluchom kompetentného pracovníka Ústredného kontrolného a zkušebného ústavu zemедělského v Prahe bližšie nevysvetlil, čím sa tento dôkaz javil súdu nadbytočným.

Súd z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že žalobca časť dodávok zaplatil formou preddavkov spolu 102 923 Sk vrátane DPH. Zostatok kúpnej ceny 195 172 Sk / 6 478,52 eur / žalobca povolil žalovanému zaplatiť v dvoch splátkach, a to k 15. 06. 2006 sumu 97 586 Sk / 3 239,26 eur / a k 15. 07. 2006 sumu 97 586 Sk / 3 239,26 eur /, ktoré žalovaný nezaplatil a na ktoré žalobcovi preukázateľne vzniklo právo.

Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania vo výške 13 % ročne z dlžnej sumy od 16. 06. 2006 a 14 % ročne z dlžnej sumy od 16. 07. 2006 po práve.

Súd prvého stupňa na základe uvedeného rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. na základe úspešnosti v konaní v prospech žalobcu.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie a navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

V odôvodnení odvolania poukázal na neúplné zistenie skutkového stavu z dôvodu nevykonania navrhovaných dôkazov žalovaným. Navrhol vypočúť Ing. V., riaditeľa ÚKSUP vo Zvolene, aby sa vyjadril k dôkazu predloženému súdu Ing. T., ktorá nie je štatutárnym zástupcom. Navrhol vypočúť Ing. Č., pracovníčku ÚKSUP vo Zvolene, aby sa vyjadrila k stavu porastu u iného pestovateľa, A. N. ako bývalého odberateľa zemiakovej sadby od žalobcu a kompetentného pracovníka ÚKZUZ v Prahe za účelom posúdenia dokumentácie a vierohodnosti dokladov, ktoré predložil žalobca pri dodávke sadiva. Ďalej tvrdil, že od počiatku reklamoval skrytú vadu a po potvrdení nálezu zo strany ÚKSUB Zvolen, že porast zemiakov odrody Impala je napadnutý chorobou *Ervinia carotoura*, ktorá sa v našich podmienkach prenáša výhradne sadivom. Nestotožnil sa so záverom súdu, že ak by bolo dodané zemiakové sadivo napadnuté baktériovou chorobou, bolo by to zistiteľné najneskôr pri výsadbe, pretože tento záver je v rozpore s vedeckými poznatkami, keď Mokrú hniloba sa šíri výhradne sadivom, avšak infikovanú sadbu je možné zistiť iba v laboratórnych podmienkach. K odrode Red Baron uviedol, že bola pestovaná na tej istej parcele v rovnakých podmienkach, ale netrpela žiadnym ochorením.

Nesúhlasí ani s posúdením lehoty na oznámenie väd dodávky, pretože ak je sadivo napadnuté latentnou formou uvedenej choroby, môže to kupujúci zistiť až keď nastanú optimálne podmienky na jej rozvoj a rozšírenie. Z tohto dôvodu preto pri prevzatí

dodávky nebolo poškodenie zistiteľné, bolo skrytou vadou, ktorú mohol žalovaný zistiť až pri jej prejavení. Taktiež posúdenie listu Ing. T. z 10. 07. 2006 súd nesprávne posúdil, pretože ide len o odpoveď žalobcovi, nemožno z neho jednoznačne tvrdiť, že príčinou poškodenia porastu bolo pochybenie žalovaného pri pestovaní zemiakov. Trvá na tom, že mu bola dodaná vadná dodávka sadiva Impala, ktorú včas a riadne reklamoval, preto nie je povinný za dodávku zaplatiť.

Žalovaný doplnil svoje odvolanie podaním z 28. 06. 2010, v ktorom zopakoval svoje dôvody, pre ktoré dospel k záveru, že sadivo Impala muselo byť infikované u výrobcu v ČR. Súd mal zistiť a dokázať, či baktérie spôsobujúce Mokrá hnilobu sa nepreniesli skrytou latentnou infekciou, čo súd nedokázal. Aj ďalším podaním žalovaný opakovane doplňal svoje odvolanie a predkladal fotokópie článkov z odbornej tlače o Mokrej bakteriálnej hnilobe ako chorobe zemiakov.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd po zhodnotení skutočností zistených zo spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutkový stav veci. Žalobca dodal žalovanému na základe kúpnej zmluvy sadivové zemiaky odrody Red Baron a Impala, pričom k vzniku zmluvy došlo akceptáciou objednávky žalovaného. Žalovaný dodávku prevzal 29. marca 2006 a 13. apríla 2006, pričom ešte pred prevzatím dodávky zaplatil zálohu na tovar. Žalobca dňa 18. apríla 2006 vystavil faktúru č. 600267, ktorou žalovanému dofakturoval dodaný tovar v sume 195 172 Sk / 6 478,52 eur / so splatnosťou v dvoch splátkach.

Žalovaný u žalobcu reklamoval dňa 19. júna 2006 vadnosť dodávky a žiadal prehliadku vysadeného porastu Impala žalobcom. Uviedol, že rastliny nemajú požadovaný vzrast, mnohé sú napadnuté bakteriálnymi chorobami, žltnú im listy, vädnú a černejú im stonky, korene a postupne odumierajú. Žalovaný to pripisoval skrytým vadám sadiva,

ktoré sa zistilo až po vzídení sadiva. Žalobcovi tiež oznámil, že na prehliadku porastu pozval aj pracovníkov Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho. Dňa 21. júna 2006 bola na základe reklamácie vykonaná kontrola porastu zemiakov odrody Impala. V Zápise z reklamačného konania zo dňa 21. júna 2006 vyhotovenom žalobcom sa konštatuje, že porast je neúplný, podvyživený a poškodený výskytom „Koreňomoru zemiakového, černení bylí a Fuzárií“, tiež sa v pôde nachádza veľké množstvo rastlinných zvyškov, slamy po predplodine, čo spôsobilo dusíkovú depresiu. Žalovanému bolo doporučené doplniť chýbajúci dusík postrekom na list a ďalšie operácie. ÚKSUP vyhotovil z kontroly dňa 21. júna 2006 Záznam o vykonaní kontroly č. 81/38/2006-A, v ktorom sa uvádza, že porast odrody od žalobcu je vysadený na parcele o výmere 10,6 ha, z čoho odroda Impala na 9ha. Porast je nerovnomerný a s výskytom Erwinie carotovory. Za účelom presnej identifikácie bola odobratá vzorka a odoslaná do diagnostického laboratória. Podľa záznamu o odbere vzorky č. 6/38/2006-B zo dňa 21. júna 2006 odobral ÚKSUP pre účely laboratórneho rozboru 23 vzoriek, v ktorých sa po laboratórnom rozboře našla baktéria Mokrá hniloba / Erwinia carotorora / a Huby Fuzárium /Fusarium/. Podľa Záznamu o vykonaní kontroly č. 92/38/2006-A vykonal ÚKSUP u žalovaného kontrolu zameranú na spresnenie agrotechnických zásahov pri pestovaní zemiakov, hlavne čo sa týka použitia minerálnych hnojív za obdobie rokov 2002-2006 na parcele 8205/1 – Pri kompresorovej stanici o výmere 15,55 ha a v zázname sa okrem iného konštatuje, že porast bol úplne zničený záplavou dňa 17. júna 2006.

Odvolací súd mal z vykonaného dokazovania za nepochybné, že v prípade skrytých väd tovaru by bola kúpna zmluva zo strany žalobcu porušená podstatným spôsobom, preto si žalovaný mohol uplatniť niektorý z nárokov podľa § 436 ods. 1 Obch. zák., pričom voľbu nároku z väd tovaru je povinný kupujúci oznámiť predávajúcemu buď priamo v oznámení väd tovaru alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení, v opačnom prípade má nároky z väd len ako pri nepodstatnom porušení zmluvy. Žalovaný v oznámení väd žalobcovi neoznámil, aké nároky z titulu vadného plnenia si voči nemu uplatňuje. V liste z 11. júla 2006 sa len vyjadril k vykonanej kontrole na poraste zemiakov Impala. Žalovaný ani v liste, v ktorom vyslovil výhrady voči zápisu z reklamačného konania, neoznámil žalobcovi, aké nároky si z titulu vadného plnenia uplatňuje / okrem nároku na náhradu škody, čo je osobitný nárok /. V liste z 18. decembra 2006 žalovaný oznamuje žalobcovi, že nemieni za dodávku zaplatiť a nárokuje si aj náhradu zbytočne vynaložených nákladov na orbu,

přípravu půdy, výsadbu, hnojení, chemickú ochranu a závlahu. Tento list však nie je možné považovať za zaslaný v lehote podľa § 436 ods. 1 Obch. zák.

Po zhodnotení skutočností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa, dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný v konaní nepreukázal, že si u žalobcu kvalifikovane uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady a táto otázka sa neobjasnila ani jeho výsluchom na súde prvého stupňa, keď žalovaný zotrval len na stanovisku, že odmieta zaplatiť akúkoľvek úhradu za sadivo Impala. Uvedený postup žalovaného by zodpovedal odstúpeniu od zmluvy v časti dodávky sadiva Impala, žalovaný však nepreukázal, že mu takéto právo vzniklo.

Žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobcom dodané sadivo Impala malo ním tvrdenú skrytú vadu a žiadnym z predložených dôkazov žalovaný teda neunesol dôkazné bremeno ktorým by preukázal opodstatnenosť svojho tvrdenia.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca preukázal svoj nárok, avšak žalovaný nepreukázal, že v súlade so zákonom uplatnil voči žalobcovi nároky z vadného plnenia, ani že plnenie bolo vadné.

Odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa v jeho výroku za vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2, 4 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich výšku nevyšiel.

Žalovaný podal proti odvolaciemu rozsudku dovolanie podaním zo dňa 05. 01. 2011 podľa § 237 písm. f/ v spojení s § 240 ods. 1, § 241 ods. 1 a § 243b ods. 3 O. s. p.

V dovolaní popísal skutočnosti, ktoré viedli k sporu, konkrétne, že si u žalobcu objednal zemiakovú sadbu odrody Impala C2 a Red Baron C2. Odroda Impala bola dodaná z Českej republiky a odroda Red Baron zo Slovenskej republiky. Pri prevzatí dodávok

a kontrole „voľným okom“ nič nenasvedčovalo tomu, že by dodávky nezodpovedali normatívnej kvalite prislúchajúcej pre odrody C2 a malé triedenie.

Odrodu Impala vysadil začiatkom apríla 2006, odrodu Red Baron o niečo neskôr a obidve odrody vysadil na jedno a to isté stanovište, do zhodných, rovnakých podmienok, vedľa seba.

Odroda Impala začala prejavovať príznaky ťažkej bakteriálnej choroby a prejavovala sa odumieraním napadnutých rastlín. Odroda Red Baron ostala zdravá.

Po zistení chorobného stavu žalovaný túto skutočnosť oznámil ÚKSUP vo Zvolene a požiadal o kontrolu napadnutého porastu, ktorá sa uskutočnila dňa 21. 06. 2006. Kontroly sa zúčastnil i žalobca. V rámci tejto kontroly mala byť urobená aj kontrola dokladov, ktoré mali sprevádzať vývoz resp. dovoz zemiakovej sadby od žalobcu k žalovanému, čo však nebolo realizované. Zároveň reklamoval u žalobcu sadbu Impala ako tovar so skrytou vadou. Listom z 11. 07. 2006 žalovaný oznámil žalobcovi, že mu bola dodaná infikovaná odroda zemiakovej sadby za ktorú bude musieť niesť zodpovednosť, a to úhradou škody. Žalobca listom z 28. 07. 2006 oznámil žalovanému, že má záujem na doriešení problému osobným rokovaním. Pri osobnom rokovaní si žalovaný uplatnil u žalobcu 100 % zľavu z ceny reklamovanej dodávky. Listom z 18. 12. 2006 žalovaný oznámil žalobcovi, že odmieta dodávku zaplatiť a bude si uplatňovať náhradu škody. Listom si uplatnil 100 % zľavu. Uvedená zľava bola jediným možným východiskom, pretože poškodenie porastu bolo v takom rozsahu, že porast bolo treba zlikvidovať.

Žalovaný s odkazom na príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka a zákona č. 193/2005 Z. z. uviedol, že povinnosťou žalobcu bolo dodať žalovanému nielen sadivá, ale aj certifikát – uznávací list o zdravotnom stave a pôvode dodanej zemiakovej sadby odrody Impala spolu s dodávkou.

Okresný súd pochybil, keď odmietol zistiť skutkový stav tým, že nevykonal dôkazy, ktoré žalovaný v konaní navrhol. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, pritom sa nezaoberal celým obsahom odvolania a v odôvodnení posudzoval otázky,

ktoré v prvostupňovom konaní neboli skúmané a ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť.

Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, nakoľko nevykonal dôkazy dovolateľom navrhované, čím bol porušený zákon a dovolateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhol vypočuť svedkov kompetentných pracovníkov ÚKSUP Zvolen, a to fytoinšpektorky Ing. M. Č. a riaditeľa Ing. J. V.. Mali byť posudzované aj sporné otázky týkajúce sa fytocertifikátov – uznávacích listov a tiež návesky, ktoré nemali číslo pasu a reklamovaná sadba s takými náveskami nesmela byť do Slovenskej republiky dovezená. Súd prvého stupňa posudzoval odborné veci bez ustanovenia znalca.

Odvolací súd bez toho aby nariadil pojednávanie, rozhodol v neprítomnosti účastníkov a posudzoval otázky, ktoré neposudzoval súd prvého stupňa a vec riešil podľa iného právneho predpisu. Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva ja na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože síce bolo konštatované, že žalobca dodal dohodnuté sadivo a že žalovaný nepreukázal vadnosť dodávky a neuplatnil nároky z vadného plnenia. Žalobca však nepreukázal, že dodal dohodnuté sadivo, pretože nedodal riadnu dokumentáciu, ktorá zhodnotí zdravotný stav a pôvod sadby.

Dovolateľ trvá na tom, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a navrhol rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa a priznať trovy dovolacieho konania, ktoré nevyčísliť.

Dovolateľ doplnil dovolanie aj ďalšími podaniami, v ktorých namietal jednak nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávny právny záver, porušenie postupu podľa § 132 O. s. p. v spojení s § 125 O. s. p., nesprávne posúdenie vecnej stránky návrhu v tom, že súd nesprávne vyhodnotil dôvody vzniku mokrej hniloby, podal i vysvetlenie k niektorým odborným otázkam

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu napadnutého dovolaní a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci podal žalovaný dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, čo vyplýva z obsahu podaného dovolania.

Ak je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len vtedy, ak súd vyslovil prípustnosť dovolania, pričom v predmetnej nejde o tento prípad. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 238 O. s. p. neboli splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názormi vyslovenými prvostupňovým ako i odvolacím súdom a vytýkal im aj to, že nebolo vykonané aj ním navrhované dokazovanie jeho výsluchom. Vzhľadom na túto skutočnosť vznesenú v dovolaní sa dovolací súd zaoberal skúmaním, či nedošlo k porušeniu ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Súď prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia riadne zdôvodnil nevypočutie svedkov navrhovaných žalobcom. Taktiež neobstojí tvrdenie žalobcu, že odvolací súd posudzoval vec podľa iného právneho predpisu, ani skutočnosť, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd môže podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. rozhodnúť o napadnutom rozsudku tak, že ak je výrok vecne správny potvrdí ho a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Z uvedeného teda nie je možné vyvodit', že by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo pre žalovaného prekvapivé.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom základné právo na súdnu ochranu neznamená právo na úspech v konaní pred súdom / II. ÚS 4/94, I. ÚS 40/95 /. K porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu resp. na spravodlivý proces by podľa dohovoru mohlo dôjsť rozhodnutím všeobecného súdu nielen tým, keby tento fakticky odňal možnosť komukoľvek domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde / II. ÚS 8/2001 /, ale aj tým, že súd rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia, alebo ak by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Naplnenie uvedených skutočností v predmetnej veci nebolo zistené. Taktiež článok 6 ods. 1 dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu / García Ruiz proti Španielsku /.

Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia riadne zdôvodnil nevypočutie svedkov navrhovaných žalobcom. Taktiež neobstojí tvrdenie žalobcu, že odvolací súd posudzoval vec podľa iného právneho predpisu, ani skutočnosť, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd môže podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. rozhodnúť o napadnutom rozsudku tak, že ak je výrok vecne správny, potvrdí ho a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Z uvedeného teda nie je možné vyvodiť, že by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo pre žalovaného prekvapivé.

Pokiaľ sa teda odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozsudku stotožní s názorom vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie proti čiastočnému rozsudku podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p tak, že žalobkyni trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková